

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De septima Christi manifestatione facta discipulis ad mare Tiberiadis.
Sermo LXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

formam, nostram similitudinem, in resurrectione taliter præfiguratur, ubi homo ipsa corporis sui claritate restituitur, dicente domino: Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno patris eorum. *Respondens autem angelus, dixit mulieribus: Nolite timere* Mat. 13.
vos, scio enim quod Iesum, qui crucifixus est, queritis. Adhuc crucifixum & mortuum requirebant: quarum fidem sæua Passionis procella turbauerat, & tentationis eas ita pòdus incuruauerat, ut cœli dominum adhuc quærent in sepulchro. *Non est hic.* Secundum id quod in lo. o extirrit: hic est autem, per hoc quod ubique est, & loci capacitatem non clauditur. *Venite, videte locum, ubi positus erat dominus.* Mulieres vocat angelus ad videndum, ut sacri corporis locus mundaret oculos, quos diabolo clauente vetitæ arboris macularat aspectus. Ingressi sunt sepulchrum, ut consepultæ domino totam fidei resurgerent in salutem: Si complantati sumus similitudinis mortis eius, simul & resurrectionis erimus. *Euntes dicite discipulis eius.* Reuertere ad virum mulier iam sanata, & suade fidem quæ perfidiam sualisti: refer homini dominicæ resurrectionis indicium, cui ante tentationis & ruinæ consilium detulisti.

Rom. 6.

*De septima Christi manifestatione facta discipulis
ad mare Tiberiadis. Sermo LXXVIII.*

Post illam terris in expertem, tremendam cœlis, inauditam sæculis, inferis non ferendam tempestatem dominicæ passionis, venit ad mare dominus, & discipulos suos nocturnis in tenebris reperi: fluctuantes: fugiente enim Sole quid de splendore lunari? quid de stellis ad noctis potuit solatium remanere? erat enim vna terra, & confusa caligo, quæ non solum visum corporis, sed ipsû mētis cæcabat obtutû.

S nec

Ioan. 21.

nec sinebat littus fidei, portum salutis petere, vel repetere nauigantes. *Mane, inquit Euangelista, iam facto, stetit Iesus in littore, non tamen cognouerunt discipuli, quia Iesus est.* Creatoris iniuriam tota fugerat creatura: necem domini sui mundus euitare contendit: sciens ad totam domum vindictam pertedere, in qua fuerit seruorum scelere dominator occisus. Hinc est, quod suis se deserentibus fundamentis, terra tremuit: Sol ne videret, aufugit: dies ne interesset, abscessit: petrae, quia non valebant discedere per naturam, nouum scinduntur per vulnus: facinus tantum sono, quia voce non poterant accusantes: infernus ubi ad se penetrare ipsum Iudicem vidit, victus, & eiulans, quos tenebat, amisit: hinc est quod redditae corporibus suis animae resurrecturos mortuos, quos mundus putauerat deperisse, uiuentibus nunciarent. Ergo taliter cum mundi compago tota confuso ordine fluctuaret, & ad primordiales tenebras, atque antiquum chaos crederet se authoris sui morte deuolutam, subito resurrectionis suae lumine dominus diem reducit, & orbem totum pristinum reformat in corpus, ut quem sibi taliter viderat esse compassum, suam secum suscitaret ad gloriam, dicente Euangelista. *Mane iam facto.* Id est, transacta nocte dominicae passionis. *Stetit Iesus in littore.* Ut in antiquum terminum reuocaret vniuersa, firmaret dubia, iactata compesceret, turbata componeret, & statione sua ipsa fundamenta orbis, quae sic commota fuerant, stabiliret, quo mox mundus ad sui recurreret authoris obsequium, qui ad sui diffugerat authoris iniuriam. *Mane autem facto, stetit Iesus in littore.* Ut ecclesiam praecipue, in qua discipuli amaris tunc fluctibus iactabantur, ad fidam fidei suae reduceret stationem: denique quia eos fidei virtute repererat destitutos,

stitutos,

stitutos, & à virili robore inuenerat perdeiectos, arguit tales pueros nuncupando, cùm dicit: *Pueri, nunquid pulmentarium habetis?* Ibi enim erat Petrus, qui negauerat: Thomas, qui dubitauerat: Iohannes, qui fugerat: non ergo vt fortissimos milites, sed pueros compellat vt timidos: & quos idoneos necdum deprehendit ad prælium, vt teneros inuitat ad mensam, dicendo: *Pueri nunquid habetis pulmentarium?* Vt humanitas ad gratiam, panis ad fiduciam, pulmentum reuocaret ad fidem: corpus enim resurrexisse non crederent, nisi eum toto hominis ordine cernebant manducantem. Hinc est quòd petit escas saturitas tota rerum, panis ipse manducat, quia non ille cibum, sed suorum semper esurit charitatem. *Pueri, nunquid habetis pulmentarium?* responderunt ei, non. Et quid habebant, qui Christum iam secum positum non habebant, qui coram stantem dominum suis adhuc oculis non videbant? *Non enim cognouerunt discipuli quòd Iesus est.* Dicit eis, *mittite in dexteram partem nauis rete, & inuenietis.* Reuocat ad dexteram, quos turbo passionis egerat, & redegerat ad sinistram. *Miserunt, inquit, & non poterant illud trahere à multitudine piscium.* Miserant in dexteram, miserant in virilem partem, sed vt pueri adhuc trahere non valebant, senserunt tamen ex ipso pondere, senserunt pisces venisse ad iuuentis imperium, non humanæ artis incurrisse capturam. *Discipulus autem ille, qui diligebatur ab Iesu, ait, Dominus est.* Primus qui diligitur videt, quia semper amoris oculus acutius intuetur, & semper viuacius qui diligitur sentit, *Petrus vt audiuit.* Quæ res illam Petri sic tardauerat mentem, vt ab alio audiret dominum, qui cæteris consueuerat nunciare? Vbi est illud ipsius singulare? Tu es Christus filius Dei viui: vbi est? In domo aufugerat Caiphæ

Mat. 26.

Ioan. 20.

Mar. 14.

Mat. 16.

Et 26.

Principis Iudæorum, tardius suum dominum videbat, qui vocem facile ancillæ susurrantis audiuit. *Ut audiuit, inquit, quia dominus est, tunica se præcinxit, erat enim nudus.* Mirum, fratres, cum comprehenderetur dominus, Ioannes abiecit sindonem, & Petrus inuentus est nudus, quia Ioannem texit fuga: Petrum negatio sic nudauit. Mirum fratres, & verè mirum, quia qui in naui nudatus est, in mare se demergit indutus: quia innocentia nunquam nuda est, & reatus semper refugit ad velamen, denique sicut Adam, ita & nunc Petrus post culpam suam gestit tegere nuditatem, qui fuerant ambo utique ante culpam sancta nuditate vestiti. *Tunica se præcinxit, & misit se in mare.* Ut mare dilueret, quod negatio taliter sordidauerat. *Misit se in mare.* Ut esset primus in reditu, qui acceperat in ordine principatum. *Et tunica se præcinxit.* Qui præcingendus erat martyrij passione, dicente domino: *Alius te præcinget, & ducet quo tu non vis.* *Alij autem discipuli nauigio venerunt: non enim longè erant à terra, sed quasi cubitis ducentis, trahentes rete piscium.* Alij nauigio perueniunt, & capturam piscium trahunt, ut Ecclesiam sæculi iactatam procellis, & eos quos Euangelico reti ad supernam lucem rapiunt, & eleuant de profundo, ad dominum secum fidei labore perducant. *Non, inquit, longè erant à terra.* Non erat longè à terra viuentium, quos præsentium finis proximos esse fecerat iam futuris. *Sed quasi cubitis ducentis.* Ex Iudæis & gentibus centenarium numerum duplicat, qui duorum vitam, salutemque iungit populorum. Reliquam partem lectionis sequenti sermone, Domino iuuante, tractabimus.